

БОРБА

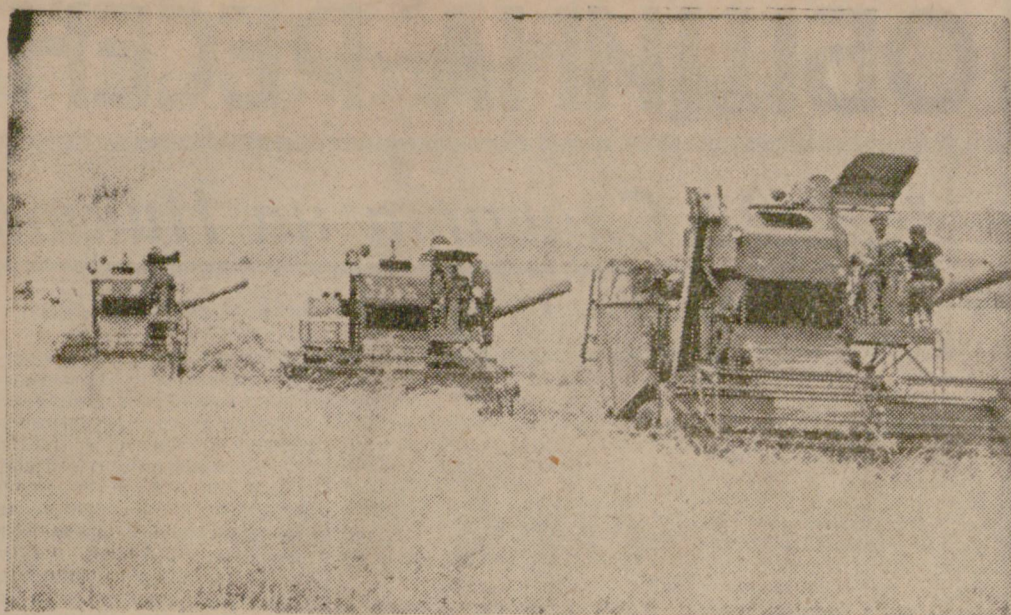
ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX, бр 80 (1991)

В. Търново, петък, 3 юли 1964 г.

Цена 2 стотинки

НАШИЯТ Депортант

Н ОЩЕС преваля дъжд. И сега просторът всъщност е хладен, а така че не би ни помислил да споменем името на юли. Но тоя мисис, който се носи само по сенокос и тоя дъх на колендрата, на печен хляб привлича.

Още преди да сме стигнали в Иванча, в дясно от пътя по наклонената, широка дъла на „Срецище“ се срещаме с жътвата в Обединения кооператив. Трите комбайна, спрели като танкове пред настъпление, още не са започнали жътвата. Не се е отърсила росата. Има време — ден голям. Само, пак да не заситим дъжд. А днес трябва да свърши и ечемика и от угре — на пшеницата.

Отбиваме се за малко. Механизаторите парят, занаят около машините. — Какво? Нещо. — А, всичко е „тип-топ“. Само оная машина снощи

„наляпа“ камък. Но ще тръгне и тя — отвърща старши комбайнерът Тодор Георгиев. — Дъждове дяволски валил и ни бъркат работата. А имаме още двестина декари гъба и трябва да се прехвърлим хе отатък селото, на „Зеленка“. С вързани ръце сме при това време. Снощи дока не припръска преди полунощ не спяхме.

— Май ще ни настигне баловачката — шегува се друг.

И балировачката не работи. И тя чака да поотрпне, но от оня ден и вчера почти е „опасна“ сламата след комбайните. След нея минават колите и товарят готовите бали.

— Чиста работа — оаяжда се пак Тодор Георгиев. Когато стигнахме до другите жътвари на „Керезлия“, в землището на Обединения, четирите машини вече работеха. На едната е седнал сам бригадирът Стефан Бенюв. — И пета машина имаме в групата — подема той. —

След обед и тя е тук. 150 тона зърно на ден го пиши само от нас.

Той не скрива задоволството си от груповата жътва, при която само те икоко, мисват четири товарни коли за превозване на зърното. По-бързо се освобожда-

Ето едно от предимствата на груповата жътва. Колоната пак се оформя и все скъсява дръшката на 1400, декаровия блок. По 270 — 280 кг ечемик средно от декара очаква бригадата, което е 30 кг над плана.

— И от пшеницата няма да слезем под 220—230 кг. Хубаво зърно наля.

Очите на бригадира заплуваха от радост. Всеки на негово място би изпитал същото, когато вече вижда хубавия плод на труда си. Доволен са и помощниците им от МТС гр. Елена — Симеон Савов, Никола Иванов, Иван Александров и Иван Димитров — комбайнери. Петко Петров и Махил Узунов — трактористи, които са тук с машините си. Те спират за малко, колкото да се „осведомят“ кои сме и откъде сме и... да заръчат непременно да пишем на „Балканска трибуна“.

Шестият ден открито са тук, а вече са се затъжили за родния край. И това е хубаво.

Отбиваме се и при знатния обединенски механизатор Тодор Колев — Первизин, който му казват вече тук. Привършил грижите си за царевичката, която се тъмнее в края на „Керезлия“, сега на него е поверена преса-

подбирач. Нова, тазгодишна реколтата — е тя. Отначало нещо не вървеше с нея — много стегнаха балите, късаше телта, но я оправил. Ръсигурни ръце и машината се подчинява, слуша.

— Миналата година имаме само една преса, а сега три — говори главният агроном на стопанството Борислав Михов. — Всичката слама ще балираме. Това е голям плюс. Балите веднага се прибират. Увеличихме и механизацията и на зърноплодните. В първи стопански двор, например миналата година се преработваха 6—7 тона зърно дневно, а сега като заменихме веялката с бракуван комбайн — 50—60. Вместо 18—20 души тук вече работят трима.

В стопанството са си направили добра сметка за всичко. Близо половината от площите с есенниците ще бъдат прибрано разделно. Нито декара няма да се жъне на ръка. За бързото и качествено прибиране на реколтата, в сравнение с миналата година, работят 6 комбайна, 3 ремаркета и 5 камиона повече. Организирано е и своевременно почистване на сementата за посев.

Приятно е да видиш всичко това, да чуеш само хубави думи, да почувстваш голямата радост на хората в тези жътвени дни.

Текст: Ил. МОНОВ
Снимки: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

ЖЪТВЕНИ ДНИ

ват цели площи за засяване на втори култури, по-добре е и обслужването с гсриво, взаимомомощта, която си оказват механизаторите при нужда.

Като че нарочно, докато говорехме за случайни повреди на машината, която вървеше отпред нещо запущи. Комбайнерът форсира, а машината едва-едва пълзи. Бригадирът подвиква на механизатора, Спира и изтичва при него.

— Внимавай, бе човек! Ще се запалиш. Не усещаш ли, че машината се дани. Задръстела се е. Обгън се малко да не спираш довечер и ти почисти. — Трудна е жътвата на тоя блок — обръща се той към мен. — Отдолу е люцерна. Уж височко жънем, но пак задръства.

СЛЕД ЖЪТВАТА — ВТОРИ КУЛТУРИ

През настоящата година в кооперативните стопанства, които имат поливни земи, наред с редовните фуражни посеви, ще трябва да бъдат засети и значителни площи с втори, следжътвени култури. Изчислението показват, че с навременното и правилно засяване на вторите култури ежегодно може да се получи немалка допълнителна селскостопанска продукция. Но тук важно условие е правилната подготовка на почвата преди сентабата.

Следжътвените култури се отглеждат обикновено върху ечемичено или пшеничено стърнище. У нас жътвата на ечемика започва към 20 юни, а няколко дни след това и жътвата на ранните сортове пшеница. Необходимо е за един кратък срок от 10—20 дни да се прибере реколтата, да се извози сламата, да се подготвят добре площите и да се засеят. Това налага да се създаде много добра организация, с оглед засяването на вторите култури да приключи към 10—15 юли.

През горещите летни дни след прибиране на реколтата почвената влага се изпарява много бързо. По тази причина семената на вторите култури могат да поникнат редовно само, ако почвата се подготви и сентабата се извърши непосредствено след жътвата.

През настоящата година, поради обилните дъждове през юни, влагата в почвата е много добра и благоприятна за сентабата на вторите следжътвени култури. Сега от нас се изисква да осигурим правилна организация на работата. Само така е възможно да бъдат правилно съчетани многобройните и неотложни селскостопански задачи и да се превъзмогнат трудностите от честите преваливания.

Преди всичко, площите на които предстои да сеем втори култури, трябва да се окънат най-напред и да се прибере сламата. Върху почистения стърнище да се развърлят по 30 кг суперфосфат и по 20 кг амониева селитра на декар. Ораната да се извърши на дълбочина не по-голяма от 15—18 см, добротворствено, без буци и да се засее след брануване с дискова брана. При такава предпоставка подготовка посевът пониква редовно, дружно и по-нататъшните грижи за него са много по-лесни.

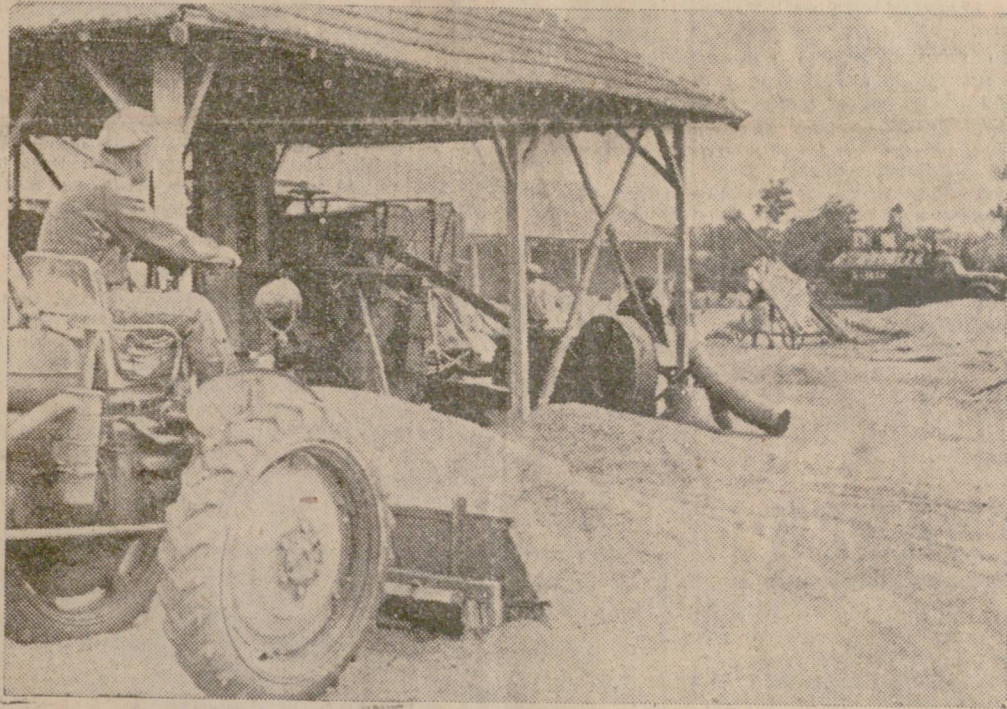
Обикновено се засявява с почистването на сламата от блоковете, а това забавя засяването им. Почвата бързо изсъхва и се спича. Изораното сухо стърнище се накръти. След тази некачествена оран, която не може да се поправи и с дискуване, се засява. При това по-голямата част от семената попадат меж-

ду буците, а една част от тях остава по повърхността. Посевът пониква късно, нередовно, на хармони и никакви грижи отпосле не са в състояние да го оправят. Така и добивите от вторите култури са ниски, въпреки че площите са поливни. Това не бива да се допуска в никакъв случай.

Главното внимание сега е насочено към механизаторите. На тях преди всичко се разчита и в прибирането на преджътвените, и в подготовката на площите, и в самата сентаба. Не трябва обаче да се мисли, че само правилната сентаба е достатъчна за доброто развитие на вторите култури. В никакъв случай не бива да се успокояваме и да смятаме, че след сентабата на тия култури сме извършили всичко, което трябва, и залесени в други стопански задачи да ги забравим и занемарим. А за съжаление точно това се констатира на много места. Вторите култури също се нуждаят от грижи, като редовните, ако действително искаме да получим от тях добри добиви и да осигурим добитъка с фураж.

Специално внимание трябва да се отдели на царевичката. Нейните площи са най-големи, а и от нея най-много се очаква. Добивите, обаче, които получават кооперативните стопанства от силната царевичка са общо взето ниски, незадоволителни. Тук особено важно е как ще засеят. Най-добри резултати дава широкоредовата сентаба — 50—60 см междуредие и гъстота 6000—8000 растения в декара. Гъстата сентаба решително трябва да се изостави, освен в някои силно изложени на ерозия места. За задоволяване продуктивните животни с белвита, наред с царевичката, като втори култури, в кооперативните стопанства трябва да бъдат засети и някои бобови растения, богати на протеини — грах, соя и други, засети самостоятелно или в смеси с царевичка.

Всяко кооперативно стопанство трябва да изработи схема за зелен конвейер, който от ранна пролет до късна есен да осигурява зелен фураж за добитъка. Само така ще имаме висока и естествена продукция от животновъдството не само през лятото, а и през есента и зимата. Вторите култури са важен резерв за осъществяване на тази задача. Ето защо сега ръководствата на ТКЗС и ДЗС незабавно следва да организират засяването и грижите за тези култури, за да осигурят достатъчно фураж, да създадем условия за получаване на по-голяма и по-евтина продукция от животновъдството.

ЗЛАТНИЯТ ФОНД НА ОКРЪГА

СЕЛЦЕТО ИМ се казва — Пчелините и било на два-три километра от Караишен, когато дойла чумата през турско. Хората започнали да бягат от нея. Насочи се към Караишен. А някой от прадядоците на Стефан запалил селцето, за да изгори в него чумата и не ги последва на новото местожителство. Затова, рода им приел името Чумпалови от чума пали.

Невероятният шестнадесетгодишен Стефан Чумпалов през април 1944 г. избягва от друга чума в Караишен — от бедността и отиде в Павликени да учи занаят, да си изкара прехраната. Привлича го техниката, затова постъпи в работилницата „Берко“, където се извършавше ремонт на трактори и вършачки за лятната кампания. След три месеца ремонтът завърши и вършачките потеглиха на път. Чорбаджията нямаше интерес да задържа работници, а Стефан, подобно на останалите свои колеги, замисли като помощник-машинист на вършачка.

Още не бе привършила вършачката, когато настъпи денят от нашето ново лятоб-

ене — 9 септември 1944 г. Мисля да отиде доброволец на фронта и да се бие с фашистите не даваше покой на младешка. Ходеше, молеше се да го вземат войник, но никой не го и поглеждаше. Едва след десетгодишен, какъвто войник ще стане! Трябваше да преглеждат горчивия хал.

Скоро проблясна друга надежда. Събраха се трактористи за първата тракторна бригада, която трябва да се обработи и засеят 15—20 000 декара площ от пресушените блати край с. Вардим. „Това е не по-маловажно от фронта“ — говореха трактористите. Будният младеж се запали.

За два месеца в целините Стефан получи хубава заплата. Завърнал се след това в Павликени той започна лятарство във „Вазрянка“, това лятарство, което миналата година за Първи май оживи гърците му с „Народен орден на труда“ — златен.

ПЪТЯТ НА МАЙСТОРСТВОТО

Отиде в Габрово в машиностроителния завод и там го застрели национализацията. Но той продължи да работи до 1949 г., когато бе призован да отбегне редовната си военна служба. И тук в техническата батальон Стефан Чумпалов тръгна по пътя на майсторството. Изработи една бутална помпа за твърди течности. Участвуваше също така в изработването на вентилатори за трамбоване бетон на важни стратегически военни обекти. В чест на 9 септември 1950 г. дойде и първата награда. В служба способност младешката отговорност на младешката работилница, която бе едновременно и на-уверените. При големи условия рационализаторът отля бутала за двигатели за произвеждане на електричество.

След свършване на военната служба Стефан Чумпалов се прибра във „Вазрянка“, където работи и досега. От осем години е бригадир и неговата бригада винаги е в челните редици.

До преди няколко години работата в лятарите не беше специализирана — формоначалник и ляха едни и същи работници. При преминаването на ежедневно лежко формоване и наливниците бяха обособени в

ДЕЛЕГАЦИЯТА НА ЦК НА КПСС ВЪВ В. ТЪРНОВО

Снощи във В. Търново пристигна делегацията на страната ни делегация на ЦК на КПСС, начело с първия секретар на Московския областен промишлен комитет на КПСС Владимир А. Демченко. В състава на делегацията са: секретарят на ЦК на Молдавската комунистическа партия Б. А. Степанов, заместник-секретарят „Строителство“ при ЦК на КПСС Н. И. Шметинин, секретарят на Целинния правен комитет на КПСС Г. В. Шметинин, секретарят на Харковския областен промишлен комитет на КПСС И. З. Соколов. Гостиите се придружаваха от

зам. завеждащия отдел „Строителство“ при ЦК на БКП Кръстю Вълчинов. Членовете на делегацията бяха сърдечно посрещнати на пл. „Велчова застава“ от секретаря на Окръжния комитет на БКП Димитър Туджаров. След това разгледаха града и от Стамболови мост се любяха на неповторимата му вечерна панорама. Днес гостиите ще посетят историческия хълм „Царевец“ Окръжния музей, парна „Първа социалистическа сбирка“ и ще се запознаят с архитектурните забележителности на града.

ПРЕД СЕРИОЗНИ ИЗПИТАНИЯ

(Беседа със зам. началника на Ж. П. управление Горна Оряховица Коста ЖЕЛЕВ)

Пред колектива на Железопътното управление сега стои важна задача — да организира силите си, за да могат да се справят с предстоящите усилени превози. От това зависи ритмичността на износа на плодове и зеленчуци, редовното снабдяване на фабриките, които работят с тези суровини и ритмичността на целия стопански живот.

Предварително дие координираме работата си с търговските предприятия. Уточняваме гарите, на които ще става интензивно товарене на различни видове износни стоки.

За по-правилната организация на превозите между гарите Павликени и Г. Оряховица през април на усилената кампания ще се движат два диспечерски вагона. Особено важен въпрос при нас е наличието на вагони. Бяхме подготвили 500 вагона, но се наложи да ги използваме за други нужди. За да решим този въпрос, железничари за ускоряване оборота на вагоните, т. е. с по-малко вагони да превозим повече товари. Особено много ще ни помогне общият вагонен парк, който започна да работи от 1 юли. Този парк е организиран от страните-членки на СИВ. Неговата цел е, когато се движат вагони между различни страни, да може те да се уплътняват по-добре, без за това да се плаща наем. Всяка държава остава на разположение на общия вагонен парк определя

дено число вагони. По такъв начин се компенсира използването на чуждите вагони. За нас това има голямо значение, особено по време на износа на плодове и зеленчуци.

За предстоящите усилени превози нашето Управление е добре подготвено с локомотивния си парк. Сега ние разполагаме с локомотиви с електрическа и дизелова тяга. Особено ни помогна петнадесетата серия локомотиви, внесени от Съветския съюз.

Железният път също така е добре подготвен. За отбелязване е, че Управлението работи добре с новата организация „Транспреда“ в Г. Оряховица. Доброто разбиране между нас и това предприятие ще ни помогне много за сръчно извозване на товари.

Железният път управление прави подробен анализ на работата си за усилените превози през миналата година. Положителните неща и грешките се имат предвид. С тях са запознати началниците на гарите и средният ръководен кадър, за да ги имат предвид през тазгодишната си работа.

Навечерието на 20-годишнината на социалистическата революция мобилизира силите на всички трудещите се у нас. В техните редици са и железничарите от наше управление. Те полагат всички усилия, за да посрещнат големия народен празник с достойно изпълнени задачи.

ХОДЪТ НА КАМПАНИЯТА

В окръга досега са окънати над 102 000 декара с ечемик и пшеница. Приключиха жътвата на ечемика кооператорите от Масларово, Ресен, Обединение и Караишен и др.

Много кооперативни, като Моравица, П. Сеновец, Масларово, Караишен, Полинранце и други окънаха по над 2000 декара пшеница. Тази година ръководствата на стопанствата са раздели първия етап от жътвата да се извърши предимно по разделния начин, за-

това от 70 000 декара реколтата е прибрана с виндурери. Веднага след жътвата се пристъпва и към прибирането на сламата, разораването на стърнищата и сентаба на втори култури. Кооператорите от с. Драгомирово вече засяха над 900 декара с втори култури, толкова колкото са освободените площи. В с. Страхилово са засети близо 800 декара в Ресен — 460 декара. В Долна Оряховица — 430 и др. Общо в окръга до 1 юли са засети 3800 декара втори култури.

на му задача. И я изпълнява успешно. Той е за пример и като общественик. Избран е за член на партийното бюро и на профкомитета. Но това, което дава за физкултурата, е най-много. Младият лях създале отбор по вдигане на тежести, който се представи блестящо на окръжните и зоналните състезания от Спартакиадата и защита честта на знамената в заключителния етап на Спартакиадата в Пловдив, като се класира на седмо място. Добър рационализатор и производственик, активен общественик, отзивчив човек, Стефан Чумпалов достойно носи висшето отличие.

Н. РУСЕВ

КРАСИВО Е НОВОТО ЧИТАЛИЩЕ В С. РЕСЕН

ЗДРАВЕЙ, ПРИЯТЕЛЮ АЛЪОША!

КАТО КИЛОМЕТРИ под копнатата на препускащи казашки коне ще се извържват дните и ще дойде двадесетгодишната от деня на нашата първа среща. Ще възкресим поизбледените спомени. Двадесет години са това! Колко твои сънародници на такава възраст съжиха костите си в необятната съветска земя, за да възтържествува мирът в целия свят. През тези дни не можем да не си спомним за всичко това, Алъоша. Не можем да не ви благодарим за свободата, която ни дарихте.

До преди няколко дни бях на село. За първи път от много години насам ялята си отпусна прекарах в родния край. Обвиха много места, срещнах се с много хора. Защото се готвях за срещата на славния двадесетгодишен юбилей на свободата ни, не знаей, но сякаш никога досега сърцето ми не се е изпънвало с такава гордост. Като че ли и мене ме е имало насам. Досега съм след толкова време и с широко отворени очи се виждам в промените. Мъжиче да възкреся ония изпънени с неописуемо щастие мигове, когато вашата бойна част пристигна на село.

В твоите спомени положително е още оня площад в с. Ресен със старите къщи около него с поляната в единия край, прорязана от криволинейния коларски път и няколко черници по нея. Единствената по-голяма постройка тук бе църквата. А сега, Алъоша, на застлан с асфалт и базалтови плочки площад е изправил стройна и красива като на млада хубавица сградата читалищния дом. До него се строи търговска сграда на потребителната кооперация, а настръхна изправя ръст вшестелният триетажен Дом на ТКЗС. Пред църквата хората направиха прекрасен парк с много дървета и красиви цветя. Стотици розови храсти са опасали асфалтираната улица за училище „Христо Ботев“, отрупаха са с цветове и други улици и кътчета в селото.

Някога улиците през дълго време се покриваха с локви, а в горещините не можеше да се лиша от прахотия. Сега асфалтовите и чакълени настилки измитоха праха и калта. И зеленина, зеленина навред. А като си представиш и

стотиците нови къщи и засиялите от щастие лица, не може да не почувствува каква е направено през тези години. Ти знаеш какъв бе поминъкът на населението в нашия край преди освобождението ни от фашизма. Примитивно земеделие. Средно на семейство се падаха по тридесетина декара земя, а 50—60 на сто от домокинствата притежаваха по под 20 декара. Общо взето земата ни е плодородна, но тогава тя бе скъпоструваща, не искаше да изхрани всички ни. Съсем не бяха малко тези, които ходеха да купуват храна от други краища. Наред със земеделието се развиваше и дребно занаятчийство. В четирите села, които влизат сега в състава на нашата община, имаше над 150 работилнички, най-вече дърводелски. В тях изкарваха скъпата си прехрана 470 човека заедно със собствениците. Още толкова хора през летния сезон работеха в трите тухларници. Специално от Ресен голям брой мъже се ориентираха към железопътния транспорт и други служби. Така се получава на село — поминъкът земеделие, а доходите от него бяха второстепенни. Колкото и да звучи невероятно половината от стопаните не можеха да изкарат от земята и за личната си прехрана.

Трудно е днес да си представиш някогашните разпокъсани нивки и дългите криви, теглещи дървеното рало. Още през 1948 г. в селото ни беше изградено трудово-кооперативно земеделско стопанство, което след две години се масовизира. А от 1959 г. кооперативите в Ресен, Никюп, Водолей и Дичин се обединиха. Високо 70 000 декара е обработваемата земя на обединеното стопанство, а 90 на сто от нея е на поливни площи. Богато стопанство имаме ние, Алъоша, едно от най-добрите в окръга. Обявено е за образцово и е посещавано не само от кооператори от окръга и от страната, но и от много чуждестранни делегации и ту-

ристи.

През 1962 г. ТКЗС изкупи от държавата всички селскостопански машини, заедно с ремонтната база, с които се обработваше земята на кооператива. И сега ние разполагаме със 73 трактора приважене към 15 к. с., 12 зърнокомбайна, 4 силажкомбайна, 4 кукурузокомбайна и друга техника. Освен това ТКЗС има 19 товарни и 5 леки коли.

Животновъдството е втори основен отрасъл на стопанството — с 1800 говеда, над 5200 свине, над 5400 овце и други.

Никак не е нужно да правим разни съпоставки с положението преди Девети септември. За да се види с каква истинна кралмарковски крачки вървим към мечтаното комунистическо утре. От 2350 000 лв. в годината преди уединяването общата продукция в ТКЗС през миналата година нарасна на повече от 6 милиона лева, доходът на работоспособен кооператор — съответно от 680 на 1322 лв., възнаграждението на човека — от 1,80 на 4,96 лв. и т. н. А производствеността на труда на един човекосеконда за зърнените култури от 3,56 лв. за същия период нарасна на 16,20 лв., за техническите култури от 2,58 на 6,50 лв., за зеленчуците от 1,60 на 7,30 лв., в свинефермата от 8,90 на 15,30 лв.

По икономическите показатели можем да си послужим с хиляди цифри от красноречиви по-красноречиви. Подобрената организация на труда, все по-пълно внедряването механизацията си казват думата и за по-евтиняване на продукцията. Например, през 1958 г. себестойността на сто килограма пшеница бе 5,40 лв., а през 1963 г. тя е намалена на 4,40 лв., на ечемича, от 5 на 2,95 лв., на царевича за зърно от 5,90 на 4,85 лв., на доматите от 5,05 на 2,95 лв., на овчето мляко от 27 на 19,40 лв., на свинското месо от 70 на 62,50 лв. и т. н.

Развоение сред ръководителите. Едни бяха за спазването на наредбата, но другите, повечето считаша, че освобождаването ще даде отрицателни резултати. Затова продължихме агитациите си и изключихме всичко шест семейство.

Като мина тази криза стопанството тргна вече по пътя на неспирания възход. През 1963 г. за първи път ни възложиха отглеждането на памук и то на площ от 500 декара. Някои селяни преди това бяха сели по малко, но не можеше да се каже, че има някакви традиции. Задачата се прие никак резервирано. Никой не вярваше, че можем да изкараме запалняващите добиви. Но трябваше да се положат всички усилия да не се посрамим. Засяхме памука на горната мера и го разпределихме между зената. За културата се полжиха големи грижи, а с годината бе благоприятна и наесен прибрахме средно по 162 кг влакно от декара.

На другата година площите с памук се увеличиха, а също така и добивите — до 170—180 кг. Опарихме се кооператорите, просветна и пред очите на ръководителите. Но не напълно. Ех, трудно се работеше по време на култовинацията! Друго стана след Априлския пленум — сякаш криле ни изникнаха. А преди това... Нека ти кажа и една случка от 1954 г. да видиш какво грубо влещество имаше в нашата работа от страна на окръжните ръководства и каква подвиза извърши нашият колектив. Дойде един отговорен другар от Окръжния народен съвет, последва недогледа блоковете с есенниците и отряза:

— След три-четири дни трябва да започнете жътвата.

А ние се спогледахме и поклатихме глави. Познавахме добре нашите условия и по-добре виждахме кога трябва да се жъне и изложихме нашите съображения. Но той не ни възприе, разсърди се и си отиде. Тогава ние събрахме актив да се посветва.

че можеха да ме накажат, а какво може да се направи — да не се изтърве нито жътвата, нито пък пролетниците.

Дълго умувахме ние тази вечер. Накрая решихме, че е нужно да се мобилизират всички хора, дори и най-старите и да се хвърлят най-напред в оковането. На другия ден по блоковете излезе незапомнен народ. И работи този народ както никога дотогава. После и на втория ден, и на третия... А, когато наистина дойде време за жътва, още не отбяха кооператорите, грабнаха сръпчето и паламарките и в нивите.

На първия сноп сложихме надпис „Водолей жъне“ и го занесохме в Окръжния народен съвет.

Гласът на наградата

ВЪВ ФОНАТО на новото читалище, което бе построено от трудолюбивите селяни само за една година, поглежда ти попада на паметна плоча с имената на основателите на читалищната организация на БКП в с. Дичин през 1905 г. — Братован Илиев и Хараламби Петров. Прекрасен паметник на тези, които не пожелали себе си за благото на народа! Прекрасен паметник който ще говори на поколенията за солидарността и сговорността на населението!

Близко до него е новата търговска сграда. Сядаш в просторния ресторант и си портичаш студена бира. До слуха ти. Алъоша, долитат звуци от музиката по радиоприемника. Същата тази радиоприемник, който беше закупен с парите от националното първенство по памука през 1954 г. По 217 кг влакно от декара прибраха тогава трудолюбивите стопани. По радиоприемника сега кооператорите слушат музика, слушат различни предавания. Толкова много неща можеш да чуеш от нея!

И за полевдния бригадир Ангел Кирилов, приbral през 1962 г. по 4108 кг захарно цвекло от декара, а през 1963 г. изпълнил плана за общата и чиста продукция 126% и общал тази година да получи по 210 кг пшеница, 270 кг ечемич, 550 кг царевича, който през 1962 г. беше изпратен на

екскурзия в Чехословакия, а тази година в Съветския съюз.

И за полевдния бригадир Андрей Димитров, получил през 1962 г. от 400 дк средно по 748 кг царевича, също изпратен на екскурзия в Съветския съюз.

И за бригадир на зеленчуковата градина Борис Тодоров, осигурил изпълнение на плана през 1963 г. 136,2 на сто, завърнал се насморо от екскурзия в ГДР, след като е ходил вече на други екскурзии в Съветския съюз и в Чехословакия.

И за тракториста Димитър Игнатов, който отглежда комплексно 600 дк царевича и 200 дк слънчоглед.

По радиоприемника. Алъоша можеш да чуеш сладка приказка не само за първенците в производството. В дните пред славната годишнина, когато се прави равностметка на изминатия път, хубави неща могат да се чуят и за благоустройството. В Дичин са издигнати повече от триста нови къщи, във всяка трета от тях има телевизор. Една от първите къщи, в които бе поставен телевизор е на Иван Ангелов. Същият този Иван, който някога като „собственик“ притежаваше три-четири декара земя и беше един от най-бедните хора в селото, сега в дома му годишно влизат около 4000 лв.

Търговската сграда в с. Дичин

АЛЪОША, след тази кратка разходка нека се върнем от ново в Ресен. Време е вече да прегледаме списото си, а толкова неща има да се казват. Не аз няма и да успея да ти представя всич-

Сийка Деневска, зеноводка на зено за комунистически труд в с. Ресен, получила през 1963 г. средно по 590 кг царевича за декара.

ко, а и думите, колкото и красиви да са, бледнеят пред делата на хората, които преобразиха родните села и поля които преобразиха и душите си. Може би особено много ти писах за селското стопанство. Но то е днес основното. А дори за него да се изчерпи всичко е нужно още много място. Та аз не споменах за Виборитовия цех към ТКЗС в който се произвеждат парникови каси и циментови колове за лозя. Не дойде ред за Държавното елитно селскостопанско стопанство, където израсна цяло малко селство. Нико не споменах за първенците в производството в производствения участък Ресен: Атанас Димчев, зеновод от лозарската бригада, изпълнил плана за 1963 г. за чистата продукция 170 на сто; Сийка Деневска, зеноводка на зено за комунистически труд, получила през миналата година по 590 кг царевича от декара; Йордан Пашова, зеноводка при първа лозарска бригада; Вилка Йараванова, зеноводка от същата бригада, получила високи добиви грозде и други.

Селското стопанство, което до Девети септември бе като че ли второстепенно, днес е основата на икономиката в района. Това стана благодарение на всепокриващия социалистически строй.

От няколко години в ТКЗС „Иван Минков“ в с. Ресен

ОБЩИНА РЕСЕН

Славата на Никюп

е царевичата. Тя води началото си от 1959 г., когато стопанството прибра средно от декара по 580 кг зърно и за този голям успех получи награда 10 000 лв. Оттогава добивите от тази култура са все добри, не падат подолу от 500 кг и то от големи площи. Доста значителни са и добивите на лук и арпаджик.

Славата на Никюп са и кардите!

Димитър Начев, някога един от най-бедните селяни, Мизерията го замете в града да чиракува при занаятчи. До 1949 г. той бе обучателски работник. Но след като се образува кооперативното стопанство Димитър се върна на село. И той, обикновеният работник още през 1951 г. беше избран за председател на ТКЗС. Димитър Начев бе съвсем млад, но тоза че му попречи да оглави и ръководи стопанството до обединяването, а след това да бъде заместник-председател до февруари тази година, когато длъжността бе закрита. Натрпация опит селскостопанският ръководител сега хвърли в укрепването на тракторно-поливната бригада, която му повериха.

В лощ ден се случи да посетя село Никюп. Беше се за

воюва за званното „Звено за комунистически труд“.

Георги Захариев преди Девети септември притежаваше всичко петнадесет декара земя, която до никъде не стигаше да изхрани семейството му, затова той ходеше немил-недраг по чужди къщи. В годините на народната власт бедният селянин забогатя и израсна. Дългогодишен бригадир в стопанството, един мандат съветник и секретар на съвета — за него, както за хиляди други, може да се каже, че се роди на Девети.

Мария Дончева, дългогодишна звеноводка, звеното на която почти винаги е първенец в бригадата, през тази година получи високо звание. Така няма да го получат, когато прибраха по 1900 кг лук и по 2050 кг арпаджик, когато са един малък колектив за пример във всяко отношение! Като награда за големите успехи цялото звено бе изпратено на двудневна екскурзия в Букурещ.

Славка Недялкова, дългогодишна бригадирка, съветничка трети мандат в Окръжния народен съвет.

Тодор Янков миналата година се е грижил комплексно за 1017 декара царевича, от ко-

Банята в с. Никюп

крепил няколко дни наред дълго време. В нивите — вода, не можеш да изгасиш. Но работата колкото пеш. Кооператорите бяха излезли да берат ягоди. А бригадирът Димитър Начев заедно с тях. Попогледаше тревожно съвсено не бе, после щайгите, които се пълнят толкова трудно със сочни плодове и отново привеждаше снага.

Ана Минчева, дългогодишна звеноводка, получава високи добиви царевича, лук, ягоди,

то е получил по 520 кг зърно от декара. Тази година обработва цялата площ 1600 декара царевича на бригадата само по комплексен начин.

Марко Хаджиев, звеновод, Александър Чанев, звеновод, миналата година получиха по 8000 кг ранни домати от декара. И двете звена са удостоени със званното.

И колко са те още първенците в производството, чийто пример следват останалите и успехите растат с всяка измината година!

Колкото и да ти се вижда чудно, Алъоша, гордостта и славата на Никюп е и водата. Във всеки дом тук има чешма с хубава питейна вода. Въпреки че от 1962 г. е в действие хубава обществена баня в много домове кооператорите си направиха бани. Те са решили да оправдаят наличното на такъв богатство — водата, с каквото не могат да се похвалят и по-големи села. Улиците в селото са застлани и озеленени, израснаха прекрасни паркове на такова мекта, където някога в тревите размиаха тръните и боклуците.

В Никюп миналата година бе построена фурна. Предстои да започне строителството на търговска сграда, а след нея и на ново читалище. Вече осем години в селото има седмични детски ясли, за двалесет деца, а освен тях постоянна и временна детска градина.

В Никюп миналата година бяха изградени три детски ясли, а освен тях постоянна и временна детска градина.

Алъоша, привършвай дълготрайното си писмо. Помъчих се да начертая в общи линии онези нови неща, които днес се правят в района на общинския съвет и които дължим главно на вас, нашите двойни освободители. Приеми и предай на целия съветски народ нашите паметни поздрав и благодарности за дарената свобода, за неспирания гъри и помощ по-скоро да построим мечтаното комунистическо общество.

С поздрав: Найден МИНКОВ

ПРЕДСТАВЯ СЕ: „БАЙ АНДРЕЙ“

Ти го помниш, Алъоша, председателят на съвета в с. Водолей Андрей Андреев. Тогава, когато заедно с тебе обхождахме целия район, сме отседнали и при него. Той не беше стигнал и четридесетте години, а една четвърт от живота си беше прекарал във фашистките тюрми. Сега старият комунист и обичан ръководител като стисне ръката ти, представя се просто и сърдечно: „Бай Андрей“. От него могат да се научат много неща. Той е живата история на селото. Предавам разказа му:

„ХУБАВА е земята ни. Затова тук, както и край Никюп са останали признати на живот още от римско време. За нашето село свидетелствуват останките от неци за изпичане на керамични изделия.

Към 1910 г. селото ни е било посетено от видния социалист Н. Габровски, който образувал социалистическа група от десет души. Тя просуществовала до 1913 година. По време на войната се е разтурила и отново е била изградена през 1918 г. от почти оцелелите хора.

По време на съпротивата срещу фашизма шестдесет ятаци къщи са давали подслон на партизаните, в тях са се укривали срещи на партийни ръководители.

През 1948 г. осемнадесет семейства сложиха началото на кооперативното стопанство. Тона обаче, не беше никак лесно. Съгласно някаква наредба кооперация можеше да бъде утвърдена, ако основателите са най-малко 25 души. Когато хората имат желание да извървят нещо добро те са изобетателни. Така стана и с тази трудност. Някои членове от тези семейства си разделиха формално имота и нужната цифра бе попълнена.

ЖЕЛАННИЕ и енергия се заеха учредителите да изградят свое голямо и здружено „БОРБА“ 86, 8, VII, 1964 г.

Йордан Петков, звеновод на зено за комунистически труд от втора лозарска бригада в с. Водолей, изпълнил плана за 1963 г. 170 на сто. Звеното тази година е обещава да получи по 1050 кг вино и 1080 кг десертно грозде от декара.

си през следващата година те привлякоха в голямото семейство нови членове, а от 1950 г. кооперативът се масовизира.

Но кооперативният строй още не беше победил. Колкото и малко броев да беше, колкото и да се страхуваха и да действат подмолно, врагът вървеше своята разложителна работа. Още на зората година след масовизацията, изпаднаха под влиянието на кулудни и бивши, опозиционери, двадесетина стопани подбавиха заявления за напускане на ТКЗС. Тежко беше, защото Околийският народен съвет настояваше всички, които са подали заявления, да бъдат освободени. Получи се

ПОВЕЧЕ КЪСНИ ЗЕЛЕНЧУЦИ ЗА НАРОДНОТО СТОПАНСТВО

За нуждите на населението, ежегодно са необходими значителни количества късни зеленчуци: зеле, шипки, домати, моркови, праз, ряпа, летни картофи и други, от които всяко домакинство притърбува туршии или съхранява през зимата в свежо състояние. За нуждите на консервната промишленост, като втори култури се отглеждат късно зеле, градински фасул, късноплодни краставици. Важно перо в доходите на много ТКЗС през последните години става производството на есенни салати, цветно зеле, дребен алабаш, репички, моркови, предназначени главно за износ.

Производството на късни зеленчуци има голямо народно-стопанско значение. Те не се отглеждат върху самостоятелни площи, а идват обикновено на освободените от ранни зеленчукови и полски култури. Поради това те се явяват като добри допълнителни и чрез тях доходите от единица площ се удвояват.

Много ТКЗС в окръга натрупаха богат опит в отглеждането на късни зеленчуци. Особено добри резултати през последните години постигнаха кооператорите от Полкраище, Драганово, Д. Оряховица, Ляковец, Джулюница, Ресен, П. Сеновец, и др. Ежегодно кооператорите от с. Драганово засаждат по 200-300 декара цветно зеле, като използват свободните през този сезон парници, парникови участъци и получават за износ средно по 1500 кг глави от декар. Със завидно майсторство отглеждат, като втора култура късноплодни краставици кооператорите от бригадите на Трифон Каращанов от с. Първомайци. През 1963 г. от 110 декара късни късноплодни краставици получили 148 т продукция и при средна цена за свежи плодове 0,26 лева за 1 кг и 0,40 лв консервирани в собствената на бригадата консервна работилница. Производството на есенни салати в ТКЗС с. Джулюница осигурява на стопанството средно по 300-400 лева на декар допълнителни доходи. Много още са примерите за високи резултати в отглеждането на късни зеленчуци.

Най-големи и разностранни резултати по производството на късни зеленчуци постигнаха кооператорите от с. Полкраище. Смело съчетавайки възможностите за отглеждането на

отделните култури с трудовото напрежение през отделните сезони в това стопанство отдавна зеленчукопроизводството и особено производството на късни зеленчуци е престанало да бъде право само на зеленчуковите бригади. Значителни площи с цветно зеле, есенен фасул, късни домати, летни картофи, салата, се засяват от полевдните бригади след прибирането на ечемика, репичката и други ранни полски култури.

Но развитието на късното производство на зеленчуци, което през последните години се увеличи рязко и страда от някои сериозни недъзи, най-голям от които е стихийността и необвързаността с държавния план и този на изкупвателните организации. Това се потвърждава от зачетилите на последък случаи, когато големи количества късно и цветно зеле, салати и други остават неизкупени и неопозитовени. Не са редки случаите, когато поради недостатъчна предвидливост от страна на планиращите и контролиращите органи не се засяват достатъчни площи от отделните култури или грижите за тях са малки, поради което произвежданата продукция е недостатъчна да задоволи потреблението и да се изпълнят договорите за износ.

Перспективите за разширяване късното производство на зеленчуци за нуждите на вътрешния пазар и износ са големи. Те се определят от много фактори: нарастващото потребление вътре в страната, големите възможности за износ, добрите доходи, които се получават от тях и пр. За да може, обаче, да се освободи това производство от оковите трябва да се решат бързо и някои неотложни въпроси, измежду които най-важният е да се ликвидира стихийността. Това налага от една страна да се гарантира пласмента, а от друга да се стабилизира производството.

На второ място трябва не-

прекъснато да се повишава качеството на продукцията, като се подобри съхраняването на отделните продукти. За тази цел трябва да се усвои и приложи най-подходящата агротехника, включваща определяне на най-благоприятен срок, гъстота на сеитба и засаждане, торене с превес на азотни торове, редовно и правилно поливане.

Не на последно място, особено във връзка с износа на късни зеленчуци, стои въпросът за срока, в който ще се осигури продукцията. С оглед получаването на по-високи изкупни цени, които се настъпват на зимата се увеличават, е наложително да се получи по-късна продукция. За да се осъществи тази задача трябва да се подходи внимателно, като по-късните дати на сеитба и засаждане се съчетават умело с избора на добре защитени участъци за отглеждане на зеленчуците на открито. В това отношение напълно биха могли да се използват свободните през този период парници и парников инвентар. Задачата сега е да се използва целият наличен парников инвентар за получаване на по-късни есенно-зимни зеленчуци.

Настъпиха най-подходящите дни за засяване и засаждане на късни зеленчуци. Някои стопанства вече пристъпиха към подготовката на площите. Изкупвателните организации обаче, трябва да уточнят какви количества късни зеленчуци да бъдат произведени и се потърсят възможности за увеличаване на износа. Трябва да се спикотат договорите, да се доставят семената от най-подходящите сортове. Сеитбата на семената и грижите за разсадите поради особено отговорност на задачите да се поверят на добре подготвени кооператори, като не се забравя обвързването на заплащането на труда с крайния резултат и премирането.

Ст. БЪЧВАРОВ

Износът на домати започна

Всяка година от с. Върбича — участък на ТКЗС Д. Оряховица, се берат и изнасят големи количества ранни домати. Миналата година, например, от четирите зеленчукови градини и от личните стопанства на кооператорите бяха изнесени над 1 милион килограма първокачествени домати.

Тази година с домати са засадили около триста декари площи. Грижите по отглеждането на ранните домати са големи. Още през зимата беше произведен добър разсад. Набавено се извърши засаждането, окопаването, поливките.

Благоустройство на грижите растенията се развиваха добре и се отрупаха с плод. Отдавна започна и беритбата, а от 25 юни и брането за износ, като за външния пазар вече са изпратени първите тонове домати. Очаква се резултатите да бъдат надхвърлят миналогодишните.

Д. Габровски
от Общественията редакция на в. „Борба“ в с. Д. Оряховица

Беритбата на домати за износ започна и в ТКЗС — Джулюница. Градините сега са пълни с кооператори. Не спират и колите, които извозват продукцията до гарата. Тук дома-

В новооткрития и модерно обзаведен магазин за хранителни стоки „Янтра“ — гр. Велико Търново потребителите могат да намерят при свободен достъп винаги желаните стоки.

ТВЪРДАТА ДОГОВОРНА СТОЙНОСТ В СВИЩОВСКИЯ СТРОЙРАЙОН

Главната задача пред свищовските строители е да изграждат и предават новите обекти навреме и предсрочно, все по-доброкачествено и с по-висока стойност. Това изисква непрекъснато да се усъвършенствуват формите и методите на работата и на ръководство в строителството.

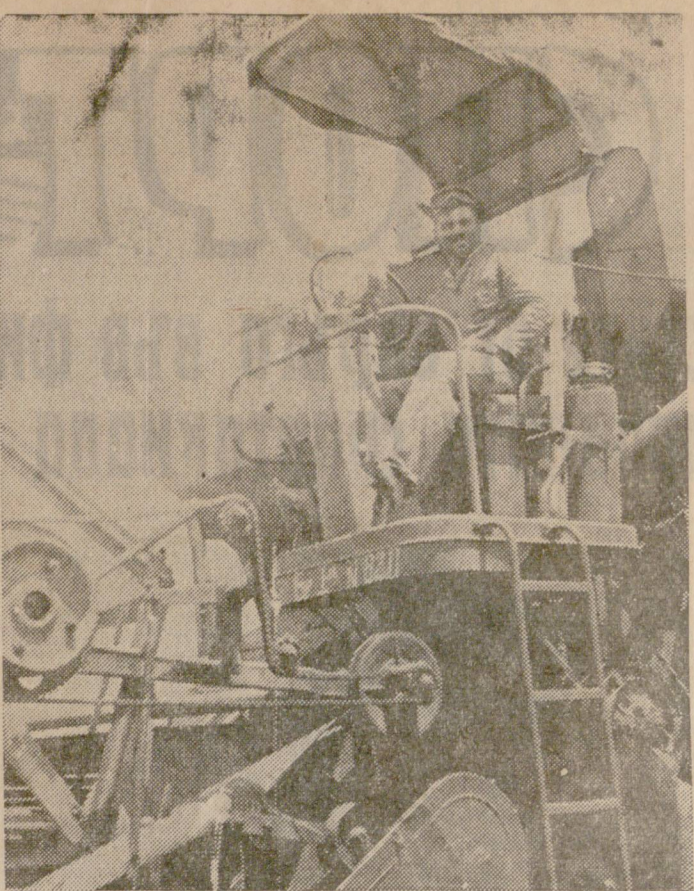
Все още обаче твърдата договорна стойност се прилага на малко обекти и плахо се пристъпва към конкретна практическа работа.

В Свищовския стройрайон само двама технически ръководители изпълняват строителството по твърда договорна стойност. Още в началото на годината по план са възложени 6 обекта на обща сума 142 200 лева. Четири от тях се намират в района на ДЗС „Совата“, а останалите два — в ДЗС Свищов.

Техническият ръководител Лазаринка Радкова отговаря

за два обекта в ДЗС Свищов, на които работи комплексната бригада на Дечидно Павлов. В състав от 12 работника, тя изпълнява трудовите си норми средно 144 на сто. Понеже всички видове и количества строително-монтажни работи са предварително уточнени, е възможно тяхното използване на акордни наряди. Ръководители и изпълнители се уверяват от своя собствен опит, че по този начин се работи много по-леко.

Окуражена от положителните резултати, бригадата завършва успешно втория етап от строително-монтажните работи на теларник за 124 телета. Тук вече са готови вътрешните и външните мазили, излети са железобетонните колове и бетонизирани настипки на дворчетата. Всички инсталации са завършени от монтажниците. Остават да се довършат само бояджийските работи. Данните показват, че обещанието даде-

По големите кооперативни ниви в окръга избуй и узря едрокласа пшеница. Бързат кооператори и механизатори да приберат реколтата.

НА СНИМКАТА: Жътва на пшеница в Маслаево.

Хр. КОНСУЛОВ

НЕУМОРНИ БОРЦИ ЗА ТЕХНИЧЕСКИ ПРОГРЕС

Новостите се приемат с жилаване от членовете на бригадата „VI световен фестивал“ при ремонтно-механичния цех на Държавни захарни заводи. В началото на тази година почнаха да работят първи по комплексен план, а б от тях — и по лични комплексни технически планове. Това им помогна по-пълно да използват силите си в борбата за технически прогрес.

Преизпълнявайки обещанието си по рационализациите, те се включиха активно и в обявения в чест на юбилея младежки републикански конкурс: „С личен принос в техническия прогрес“.

Пригласиха и изпратиха 4 талона за участие. Благодарение на бригадира Иван Конков, Г. Пашев, Д. Денев и др., които проявяват по-голяма уговорителност, досега от набелязаните теми осъществиха 4, които са приети и внедрени.

След като направи оценка на силите си бригадата прие дългителни обещания — да разработи още две теми, които да бъдат внедрени в чест на славната 20-годишнина на 9 септември.

Г. Грънчаров

Бъдещи механизатори

Отминаха последните дни от първата година на възпитаниите на Машинно-тракторното училище в с. Сухиндол. Сто и пет курсисти девет месеца усвояваха своята бъдеща професия. В училище, сред машините, те научиха много нови неща.

Близо двадесет дни курсистите работиха по блоковете на трудово-кооперативното земеделско стопанство. С получени пари те обзаведоха своите работилници.

Така изразват бъдещите механизатори.

Васил Галев

ПОДГОТОВКАТА НА ПРОЕКТОПЛАНА ЗА 1965 ГОДИНА

Изготвянето на проекто-плана за 1965 година сега е важна и отговорна задача, която всички стопански предприятия, организации и ведомства трябва да изпълнят качествено и в определени срокове. Подготовката на проекто-плана трябва да протече в духа на решенията на Майския пленум на ЦК на БКП по въпросите на по-нататъшното усъвършенстване и засилване ефективността на партийното и държавно ръководство на народното стопанство и подобряване на планирането.

Контролните цифри на проекто-плана за 1965 година вече са известни. Сега предстои обсъждането и съставянето на план по предприятия, строителни обекти, ТКЗС, ДЗС и други. Съставянето на плана трябва да стане при най-масовото участие на трудовите колективи, на работниците, майсторите, инженерно-техническите и икономическите кадри, члените в производството, рационализаторите и новаторите.

За да се разкрият и най-пълно използват възможностите на стопанските предприятия следва да се изградят групи от специалисти и работници за съставяне на отделните раздели на плана — производствена програма, технически прогрес, труд, себестойност, капитални вложения и др. След като се подготвят мероприятията и планът по бригади и цехове, обобщеният план на предприятието, обекта, ТКЗС и др. следва да се обсъди най-задълбочено от производствения комитет и на събрание на целия колектив.

Съставянето на плана трябва да бъде съпроводено и с широка организаторска и разяснителна работа, с оглед максимално да се разкрият производствените възможности на всяка машина, бригада, цех, участък, на цялото предприятие.

Първият и изключително важен въпрос, който стои в центъра на цялата подготовка на проекто-плана за 1965 година е най-пълното използване на производствените мощности, осигуряване на техническия прогрес, подобряване качеството на продукцията. Особено важна задача, която трябва да бъде решена с плана е издирването и използването на нови местни суровини и материали, провеждането на строг режим на икономии. А това изисква с проекто-плана да се предвидят такива организационно-технически мероприятия, които да осигурят най-икономичното изразходване на суровините и материалите. Внимателно да се разглеждат разходните норми и се вземат мерки за тяхното намаляване, да се предвиди заместването на скъпите вносни и дефицитни материали с местни по-евтини.

Голямо внимание трябва да се обърне на капиталното строителство. Основната задача по съставянето и обсъждането на плана за капиталните вложения е концентрирането на предвидените средства, материали и работници на решаващите обекти, за да се ускори сроковете на строителството и пускането на обектите в експло-

атация. Необходимо е да се сведе до минимум обемът на незавършеното строителство и немонтираното оборудване.

Важни показатели, които трябва правилно да се разработят са производителността на труда, себестойността на продукцията и рентабилността на предприятията.

За да се състави реален план за 1965 година е необходимо планът и обещанията на трудещите се за 1964 година да се изпълнят по всички показатели. Ако планът за 1964 година не се изпълни по всички основни показатели, това ще означава, че планът за 1965 година, който сега се разработва ще бъде изграден на пясъчна основа.

Проверките, които се извършват в промишлените предприятия, ТКЗС, МТС, строителните и комунални предприятия показват, че мерки за изпълнението на плана за 1964 година са взети.

С изготвянето на проекто-плана за 1965 година, обаче, се изоставя. В редица промишлени предприятия, като „Бъдеще“ Бутово, Винпром Сухиндол, „Сортови семена“ Лавицки, „Мизия“ и Месоканбината — Г. Оряховица, Месоканбината — Млекопереработване, „Тр. Саралиев“ В. Търново, „Дунав“ Свищов, „Марек“ и „Мизия“ — П. Търново не е започнала сериозна работа по изготвянето на проекто-плана. Подготовката на проекто-плана още не е пренесена сред работниците.

Неоправдано предприятията, преработващи селскостопански суровини, очакват едва ли не Окръжният народен съвет да им даде контролни цифри за количеството селскостопански произведения, които трябва да договорират с ТКЗС. Необходимо е стопанските ръководства на тези предприятия незабавно да се свържат с ТКЗС в определения район и започнат сключването на договори. В това отношение председателите на ТКЗС трябва да проявяват по-голямо разбиране и отзивчивост и на базата на предвидените за изкупуване в проекто-плана количества селскостопански произведения, да сключат договори с промишлените предприятия и търговските организации. Всяко забавяне на въпроса за договарянето ще доведе до забавяне изготвянето на проекто-плана за 1965 година.

По-добре е организирана работа по изготвяне на проекто-плана в консервната комбинат „П. Цвиков“ и Държавни захарни заводи — Г. Оряховица „Победа“, Радиозавода и „В. Мавриков“ В. Търново, промишлената — Лавицки и др. В тези предприятия работата е пренесена сред работниците по бригади, цехове и смени. Проявят се ценни предложения, които натоварената комисия обсъжда и оформя в организационно-технически мероприятия.

Примера на тези предприятия трябва да последват всички стопански ръководства, за да се изработи реален проекто-план за 1965 година.

П. ПЕНЕВ

С нови сили, за по-големи успехи в производството

Движението за комунистически труд в ТПК „Освобождение“ — Г. Оряховица се разрасна. Вече 12 бригади със 132 члена с чест носят високото звание „Бригада за комунистически труд“. Още 4 бригади водят борба, за да го завоюват.

Националното съвещание, което се проведе с участниците в движението за комунистически труд, рече на др. Тодор Живков пред това съвещание,

въдновиха още повече целия колектив на кооперацията, Бригадата на Тодор Панчев, Тодор Байдаков и Димитър Вачев с интерес следиха работата на съвещанието, разучиха материалите от него и сега с нови сили увеличават постиженията си в производството. Не закъняха и останалите бригади от колектива с разучаването на материалите от съвещанието. Това повиши интереса на всички към една от най-важните задачи — запазване името и честта на кооперативната марка.

Сл. Китова

Още първия ден — 2.5 тона тютюн

Честите преваливания от дъжд тази година се оказаха благоприятни за развитието на тютюна. Разсаденият навреме тютюн в Златаршикото стопанство се прихваща добре, а там където навреме се извършиха и обработките, и резултатите са по-добри.

Кооператорите от с. Росно бързо и качествено извършиха окопаваната и сега тютюнените им блокове са едни от най-убавите в стопанството. Първите листа вече са в техническа зрялост и кооператорите започнаха беритбата. Само за един ден от сорта „Виржиния“ са набрали над 2.5 тона тютюневи листа.

М. Георгиева

в. „БОРБА“

Константин БАКЪРДЖИЕВ

Стр. 3, бр. 80, 3. VII. 1964 г.

Пред усилените превози

Обемът на товарите в железопътния транспорт през летните и есенните месеци значително се увеличава. Освен редовните се предявяват масови сезонни товари от селско стопанство. Голяма част от тях са предназначени за износ. За да се извърши успешно превозването на селскостопанската продукция работниците от товарна гара — Горна Оряховица се подготвят за усилената работа. Тази година се очаква износът на плодове и зеленчуци да бъде по-голям. Това налага работата да бъде по-напрегната.

Затова още отсега ръководството на товарната гара взема мерки за обучение на работниците в правилата на натоварването, укрепването на товарите и изготвянето на превозните документи. Набавен е необходимият инвентар. Целта е една — да се съсредоточи вниманието на всички работници, за да не се допусне връщане и задържане на нито един вагон, предназначен за износ.

Скоро бе направен анализ на миналогодишната работа по износа. На базата на постиженията и пропуските бяха набелязани и вече се осъществяват редица мероприятия, за да осигурим ритмична работа по време на усилените превози. В чест на наближаващия празник на железничарите, работниците от товарна гара Горна Оряховица ще положат всички усилия, за да осигурят нормална работа по време на усилените превози.

Иванка Божикова
партиен секретар на товарна гара — Горна Оряховица

СПОРТ БОРБА СПОРТ

УТРЕ в нашата прекрасна Столица, на представителния стадион „Васил Левски“, ще стане тържественото откритие на финалните състезания от Втората общонародна спартакиада, посветена на 20-годишнината на социалистическата революция в България.

Но в София вече кипи небивало спортно оживление. По стадиони, спортни площадки, физкултурни салони, започнаха първите състезания — една наистина внушителна прелюдия към богатата спортна програма, която ще завърши с импозантен празник на физкултурниците и спортистите на 12 юли 1964 година.

Всеки ден София приютава нови и нови участници от цялата страна — тези, които преминаха през оспорваните квалификационни битки в зоновите турнири, воюваха и заслужиха правото да се съревновават с най-добрите от цялата страна. Сметат си и много спортисти и спортистки от нашия окръг.

Честта да открият финалните състезания се падна на баскетболистите. Четири дни вече в предварителните групи се води спортна борба за заемане на почетно място, за осигуряване удобни подстъпи към атакуване на шампионските титли. В тази борба участват и три отбора от нашия окръг: юноши Трета гимназия (В. Търново), девойки — СПУ „Девети септември“ с. П. Тръмбеш и Сборен окръжен отбор (жени). Най-успешно се представят девойките от Полски Тръмбеш. Те победиха отборите на Техничум „Гео Милев“ с 59:44 и на СПУ „Л. Димитрова“ — Пловдив с 62:42, и само с една загуба — от 34-то СПУ София (47:51) влязоха във финалната група, в която ще се борят за класиране от I до VI място.

В София са и нашите юношески и девически състави по фехтовка, които ще мерят сили със силни съперници в зала „Академик“.

От 2 до 7 юли се провежда юношеският футболен турнир, в който наш представител е единадесеторката на Трета гимназия (Велико Търново).

И плувците от нашия окръг имат свои представители в състезанията по скокове във вода, организирани в басейна „Дяна“. На 5 юли, в баскетболната зала на стадион „В. Левски“, завършва надпреварата между юношите — шангисти. И в тази дисциплина ще участва отборът на Великотърновски окръг.

Сериозно изпитание имат състезателите и състезателките по спортна стрелба от сборния отбор на окръга. След като се наложило убедително в зоната, където водиха борба с командите на 7 окръга, от днес до 9 юли, на стрелбището на Коларовски район в София, те ще защитават честта на окръга във финалните състезания.

В спортната зала на бул. „Сливница“ от 8 до 11 юли в състезанията по тенис на маса ще участват и нашите сборни отбори (мъже и жени).

Ето и останалите наши отбори, придобили право да се състезават на финалите, както и времето, и мястото на състезанията:

По хандбал — мъже и жени сборни отбори — от 2 до 11 юли на тенис-кортите на ЦСКА „Червено знаме“.

Лека атлетика — 5 и 6 юли на стадион „В. Левски“, участват сборният окръжен отбор девойки и 10 наши състезатели индивидуално: на 9, 10 и 11 юли — сборни отбори, участващи в сборния отбор на окръга (жени) и двама състезатели индивидуално (А. Черноков и Н. Николов).

Борба — сборни отбори юноши и мъже на 10, 11 и 12 юли в зала „Универсиада“.

Волейбол — участват нашите сборни отбори — мъже и жени — от 4 до 11 юли на стадион „Дружба“ и „Народна армия“.

Ехо от Пловдив

НО ЗАКЛЮЧИТЕЛНИЯТ етап на Спартакиада — започна фактически още по-рано. През последните дни на юни в Пловдив се състояха финалните състезания на Спартакиада за работнически и учреджески колективи.

Как се представиха отборите от нашия окръг?

В състезанията по борба — свободен стил отборът на Месомбинат (В. Търново) се нареди на пето място от издигнатите 10 отбора. В дисциплината вбично на тежест, колективът на ДИП „Варненка“ (Павликени) е на седмо място. Също на 7 място са и отборите по акробатика (мъже и жени) на ДЗЗ гр. Г. Оряховица. В турнира по баскетбол за жени, петорката на ф-ко „Васил Коларов“ във В. Търново се класира на осмо място, а по колоездене — състезателите от „Локомотивно депо“ — Г. Оряховица взеха десето място от всички 13 отбора.

Най-голяма победа, обличаващо представителите

на окръга в състезанията по тенис на маса. Активът наистина е прекрасен — второ място в отборното класиране и една шампионска титла.

До финала бяха достигнали десет отбора от цялата страна. От нашия окръг само жените бяха извоювали правото да участват в голямата борба — отборът на Окръжния съвет на БСФС (Ц. Качанова и Анг. Йорданов). Само състезателките от „Дунавска копирна“ (Русе) успяха да се наредят пред отбора на В. Търновски окръг!

НА ДОБЪР ЧАС!

Група на сборния окръжен отбор по спортна стрелба преди заминаване за София.

ОКРЪЖНИЯТ НАРОДЕН СЪВЕТ и Окръжният комитет на Българския червен кръст организират курс за водни спасители от окръга.

Лекторите Г. Цанков, Ив. Чудков, В. Стефанов, д-р Русев и други, бяха добре подготвени, увлечателно предаваха материала. Обучението на спасителите от курса включваше и практически занятия, посветени на основни въпроси като опасности, те при къпане и плуване, при скокове, инциденти и пр.

Към всяка тема специалните изнесоха многобройни конкретни случаи на нещастия, както в реките и язовирите, така и в морето, посочиха как трябва да се действа в подобни случаи, за да се спаси човешкият живот.

Курсистите усвоиха добре и съвременните методи за даване на първа помощ и спасяване, като изкуствено

ШАМПИОНКАТА

ПОЗНАВАТ Я всички спортисти от окръга. Повече от 10 години тя редовно се занимава със своя любим спорт — тенис на маса. Започнала още като ученичка в родния си град Севлиево, тя опитва силите си в състезания на местното физкултурно дружество „Ракоски“. Сетне набира знания, опит в тренировката школа при ВИФ „Г. Димитров“ в София. За да може по-късно, вече преподавателка в спортната школа във Велико Търново, да ги предава на своите малки любители.

Нима не е прекрасен веднъж за работата и като педагог изпътането на такъв талантлив млади тенисистки като Иван Панайотов, заел IV място в юношеското

републиканско първенство. Тодол Михайлов — трети на републиканското първенство на спортните школи, пионери Васил Христов, също заел призовото трето място на пионерското първенство на спортните школи. И това, че подготвеният от нея юношески отбор достигна до трето място в страната?

В спортния път като състезателка има много светли мигове. През 1963 година на квалификационния турнир за влизане в „А“ група срещу името и в съдийските протоколи не бе вписана нито една загуба. В края на същата година заслужи високата чест да участва в турнира на десетте най-добри състезателки по тенис на маса в цялата страна.

И все пак, Втората общо-

народна спартакиада ще остави най-трайни дири у Цанка Качанова. Защото в дните на Спартакиада тя още по-настойчиво, още по-системно подготвяше за състезания не само тези, за които отговаряше. До късно топката летеше над малката мрежа, насочвана умело от опитната ръка. Тренировка, две, три, стотици... Та за активния спортист по тегис на маса дори един пропуснат ден дърпа назад!

— Сега вече мога да бъда дволна — говори развълнувано Цанка.

И може ли спокойно да се слуша този разказ? Четирнадесет победи и една загуба — такъв е личният баланс на Качанова от финалите в Пловдив. В отборните състезания загубва с 1:3 от В. Байнова от Русе. Но сетне, в индивидуалния турнир, взема убедителен реванш — 3:0. И... се класира първа. Става носител на най-високото звание „Републиканска шампионка по тенис на маса“ в Спартакиада за работници и служители.

На гърдите ѝ заслужено блести златният медал. А в дома ѝ към редицата отлични намери място и още една прекрасна купа — символ на голямата победа!

ШАМПИОНКАТА НЕ Е САМА

НО В ТЕЗИ ДНИ и в Плевенски окръг горещ пламък на финалните битки от спартакиада за спортистите от селата. В с. Белене се състезаваха баскетболистите. Трудна задача има се петорката на село Полски Тръмбеш. Тя трябва да отстоява спечелената вече пет пъти титла „Републикански селски първенец“. Естествено, срещу първенца всички сили се мобилизират напълно. Това особено важи за отборите на Белене и Мъглиж, които провеждаха срещите си с баскетболистите от П. Тръмбеш с изключително високо темпо с борба за всяка топка. На беленските баскетболисти „благоприятно действуваше“ факторът „домашност“.

В с. Подем се състояха състезанията по вдигане на тежести. Бляскав успех постигна майсторът на високи добиви на харевица Христо Кръстев от Павликени, който като член на сборния окръжен отбор по вдигане на тежести, успя да се наложи в свръхтежка категория и спечели златен медал и купа! Сребърни медали заслужиха С. Николов и Ст. Цонев, а бронзов — Сим. Панаевски.

Нов златен медал за окръга извоюва нашият борец Николай Фнкин в категория до 87 кг. Без нито една загуба се завършиха от състезанията и борците Кънчо Начев (97 кг.) и Иван Козарев (87 кг.), но поради разлика в точките, първият заслужи сребърен, а вторият — бронзов медал. Пето място в категорията си (52 кг.) зае Анг. Филоков. Общо, борците се класираха на шесто място.

Спартакиада е в пълен ход! На нашите представители трудещите се от целия окръг пожелават успех и достойно представяне в оспорваната борба по спортните терени в София!

Текст и снимки: АЛЕКСАНДЪР ТОШЕВ

ПЪРВЕНЕЦЪТ

НЕГОВОТО ПЪРВО влечение бе колоезденето. Със смелостта и безстрашието, пришила му ги младостта като криле, той летеше с колелото из село Присово и будеше възторг у всички. Идва и първото му участие като колоездач в градско първенство във В. Търново, с маршрут Велико Търново — Севлиево и обратно, през 1959 г. Заема първото място. Започва след това да се готви за обиколката на Великотърновски окръг, но до нея не стига. Тежко е контузен и лежи в болница. С това се слага край на колоезденето му, но не и край на спортния му път.

Димитър е вече в редовете на Народната армия. Възвдигнат му командир, лейтенант Бърдаров, сам запален спортист, се заема с него. Той решава да направи от младия войник състезател на дълго бягане. Започват всекидневни тренировки, чиято низ не се прекъсва и до днес.

Първото му сериозно изпитание и първата победа е участие то му в първенството по лека атлетика в Кюстендилски окръг. Тук той побежда и майстора на спорта Георги Гошев на 3000 метра. Димитър не пропуска да отбележи, че всички успехи дължи на треньора на Кюстендилския отбор „Левски“ — Джумалиев, който бащински се грижи за него.

През 1960 година последва участие в общонародни състезания в Кюстендилски окръг. И тук младият боец е първ. Само след месец — нова победа. На общонародните републикански състезания той побежда най-бързо петте хиляди метра. Нима ще забравя възвущащия момент, когато генерал Боначев, началник на гранични войски, му връчва почетната грамота и комплект спортно облекло!

След отбиването на военната служба Димитър Михайлов се завръща в родния си край. Започва отново да работи в дърводелински пех на Гладския промкомбинат — В. Търново, където го среща дружески колектив.

Един ден младежът се отправя в дружество „Етер“ с молба да го викнат в градския

отбор. Отново тренировки. Първото състезание, в което участва е окръжния крос в Горна Оряховица, вече на по-дълго разстояние — 8000 метра. Някои се съмняват в неговата издръжливост. Но когато задминава предишния победител и пристига с аванс от 1500 метра, и заема първото място, всички му се възхищават. Приемат го и в окръжния отбор.

Зареждат се нови победи. На Републиканската селска спартакиада Димитър е на второ място и е награден със сребърен медал. А на републиканското зонов първенство в Северна България е отново първ.

Димитър е не само добър спортист, но и добър работник. Като комсомолец той винаги се стреми да бъде за пример. Няколко пъти е излъчван за ударник, а сега се бори за званото „Ударник на комунистическия труд“. Другарите му се гордеят с него.

На зоновите състезания по лека атлетика от работническата спартакиада Димитър се нареди на първо място.

Мина и последното изпитание — участие във финалите на Републиканската спартакиада в Пловдив. Там мери сили с изпитани спортисти от цялата страна. За него не е много радостна крайната равностметка — четвърто място по дълго бягане в страната. И сам Димитър е недоволен. Той още упорито ще тренира, за да върви все напред и напред.

НИНА ИВАНОВА

ДОСТОЙНО ЩЕ ЗАЩИТИМ ЧЕСТТА НА ОКРЪГА

м. с. Михаил Орлов

Той е един от най-редовните посетители на басейна в Павликени. В момента, когато го потърсих, Мишо беше сформирал два отбора, които играеха шумно водна топка. Срещата завърши и аз отпратих няколко въпроса към майстора на спорта Михаил Орлов.

Какво е направил физкультурното дружество „Червено знаме“ за подобряване на басейна?

— Нашият басейн е един от първите в окръга. Открит е през 1957 година и е с олимпийски размери. Тук има възможност да се провеждат всякакъв вид плувни състезания. Но материалната база е същата откак е открит басейнът. Съблекалните са примитивни — дъсчени без врати. Често дръжките се оставят на тревата, Ние,

плувците от града, отдавна жее лаем да има и кула, но изглежда и по този въпрос не се мисли.

Защо през това лято басейнът започва да работи едва на 15 юни?

— Дружеството намира различни причини — бе отговорът — в лошото време и т. н. Но, според мен, басейнът може да бъде напълнен по-рано.

Но тук има нещо друго. За да проведем тренировка трябва да платим. Как ще успеем, шенствуваме спортното си майсторство!

Друга слабост е, че все още към басейна няма спасител. А тук малките деца са повече от малежите и възбастни!

Това лято на язовир „Александър Стамболински“ ще бъде най-голямата спортна проява — републиканският маратон. Сформирана ли е група в Павликени, как се подготвя?

— Плуватата секция към дружеството изготви план. Но подготвящата още не е започнала. Аз и Димитър Любенов — майстор на спорта сме включени в окръжния отбор, а отделна група от 6 плувци — първоразредници, ще се готви за маратона.

Смятам, че не ще се изложим. Достойно ще защитим честта на града и окръга.

Иорд. Дрουμεв

Високо отличие

Отшумява в окръга празникът на младостта, спорта, красотата. Но остана ентузиазмът, желанието на всички — млади и стари да спортуват. И сега стадионите не остават без хора. Редицата прояви които станаха в селцищата на окръга във връзка с Втората републиканска спартакиада оставиха хубава светла диря след себе си.

Трудещите се от Великотърновски окръг не се посамиха. Думата, която те дадоха на Централния комитет на БКП — всеки трети жител — участник в Спартакиада е удържана. Броят на участниците в Спартакиада в окръга надмина цифрата 130 000 души. Изпълнен е петгодишният физкультурен план 1961—1965 година.

За изключително добра дейност в организирането и провеждането на Втората републиканска спартакиада бяха наградени с грамоти Централния съвет на БСФС редакторите на вестниците: „Борба“ — Велико Търново, „Септември“ — Стара Загора, „Лудогорски права“ — Разград, „Българско знаме“ — Габрово, „Нов живот“ — Кърджали, „Добруджанска трибуна“ — Толбухин, „Народен другар“ — Ямбол, „Народно дело“ — Варна, „Септемврийска победа“ — Плевен, „Пиринско дело“ — Благоевград, „Септемврийско слово“ — Михайловград и Радио Стара Загора.

в. „БОРБА“

Стр. 4, бр. 80, 3, VII, 1964 г.

21 301

КУРС ЗА СПАСИТЕЛИ

дишане „уста в уста“, или „уста в нос“, непряк сърдечен масаж и пр.

Много добре бяха организирани заключителните изпитания по някои от основните събития, които трябва да владее спасителят: изваждане на предмет от 4 метра дълбочина чрез гмуркане, 20 метра подводно плуване, 100 м. плуване свободен стил, скокове, изваждане на ударник и т. н.

На водната база на СП „Комунални услуги“ курсистите участвуваха в занятия по греење и управление на спасителна лодка.

През активния плувен сезон нови 35 подготвени спасители ще бъдат в помощ на младежите и девойките по водните площи в окръга.

Д-р Ив. Тумбев, председател на окръжната комисия по водно спасяване

Част от участниците в курса.

ТЕЛЕВИЗОРИ НА ИЗПЛАЩАНЕ

При това ново улеснение всеки може да купи и изплати ЗА 6 МЕСЕЦА телевизор „Опера 3“ — ли от вносните телевизори с екран до 43 см 4-ез „ОПЕРА 3“ — 265 лв. отличаващ се със: стабилно и ясно изображение, приятен тон и красива външност, както и чрез другите телевизори, вие редовно ще бъдете в киносалона, н. спортни състезания, културни събития — навсякъде!

Търсете ги по всички магазини за телевизионни приемници.